

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/172/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010666
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123010666.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Andrey Kondillovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., t. č. v ÚVTOS Leopoldov, o sťažnosti prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 12.05.2023, č. k. 10PP/24/2023-42, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26.10.2023 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje a vec sa vracia súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením zo dňa 12.05.2023, č. k. 10PP/24/2023-42 rozhodol tak, že:

I. Podľa § 66 ods. 1 písm. c), ods. 2, § 67 ods. 1 Trestného zákona a § 415 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku súd odsúdeného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/XXX, E., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

podmienečne prepúšťa

z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 14.09.2020 sp. zn. 1T/42/2020.

II. Podľa § 66 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd nariaďuje kontrolu odsúdeného technickými prostriedkami, a to osobným identifikačným zariadením podľa § 4 ods. 1 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov a zariadením na kontrolu prítomnosti podľa § 5 ods. 1 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody.

III. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona súd odsúdenému určuje skúšobnú dobu v trvaní 6 (šesť) rokov.

IV. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona súd nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 2 (dva) roky a podľa § 51 ods. 3, ods. 4 Trestného zákona súd na čas trvania probačného dohľadu ukladá odsúdenému povinnosti spočívajúce v príkazoch:

- zdržiavať sa každý kalendárny deň v čase od 00.00 hod do 05.00 hod a od 20.00 hod. do 24.00 hod. v rodinnom dome na adrese C. D. C. XXXX/XXX, E., ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č.

XXXX, katastrálne územie E., obec E., s výnimkou vopred určených dní po predchádzajúcom písomnom súhlase probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Senica,

- dostavovať sa najmenej 1 krát za 2 kalendárne mesiace k probačnému a mediačnému úradníkovi Okresného súdu Senica s tým, že prvýkrát je odsúdený povinný dostaviť sa k nemu do 2 (dvoch) pracovných dní po podmienenečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody a následne je povinný strpieť upevnenie osobného identifikačného zariadenia na svojom tele počas celého trvania kontroly technickými prostriedkami a strpieť umiestnenie zariadenia na kontrolu prítomnosti vo svojom obydľí počas celého trvania kontroly technickými prostriedkami,
- zákaz požívania alkoholických nápojov a iných omamných a psychotropných látok,
- zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, okresný súd konštatoval, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody.

Druhá zákonná (prvá materiálna) podmienka a to tá, že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich pracovných i mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu preukázal polepšenie, podľa názoru okresného súdu splnená je. Argumentoval, že pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zváženia vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere. Zdôraznil, že zákon požaduje preukázanie polepšenia v čase rozhodovania o podmienenečnom prepustení. Pokiaľ teda odsúdený v prvotnej fáze výkonu trestu preukazoval známky polepšenia, ale v dobe predchádzajúcej rozhodnutiu o podmienenečnom prepustení sa choval opačným spôsobom, súd také chovanie odsúdeného nevyhodnotí ako jeho polepšenie a naopak ani neplnenie povinností v začiatku výkonu trestu nevyhnutne neznamená, že sa odsúdený nepolepší neskôr. Skoršie porušenie povinností odsúdeným môže mať vplyv na rozhodnutie o tom, že sa odsúdený nepolepší. Pokiaľ však odsúdený svojim neskorším správaním preukázal, že sa polepšil a že sa snaží minimalizovať pravdepodobnosť páchania trestnej činnosti v budúcnosti, potom skoršie porušenie jeho povinností samé a pri splnení ostatných zákonných podmienok, nemôže zabrániť pozitívnemu rozhodnutiu súdu o podmienenečnom prepustení odsúdeného. Okresný súd sa oboznámil s obsahom hodnotenia odsúdeného a mal za to, že táto podmienka je splnená aj napriek tomu, že v hodnotení ústavu sú konštatované aj negatívne zistenia v počiatočnej fáze výkonu trestu, keďže vhodným pôsobením personálu sa v správanie odsúdeného stabilizovalo a je dlhodobo na požadovanej úrovni. Odsúdený pokyny a príkazy príslušníkov plní bez pripomienok, v kolektíve odsúdených je znášavý, konflikty nevyhľadáva. V záťažových situáciách reaguje adekvátne so snahou o kompromisné riešenie. Snaží sa o spoluprácu s pedagogickým personálom. Bol trikrát disciplinárne odmenený, disciplinárne tresty vykázané nemá. K spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj, plne akceptuje svoju zodpovednosť. S jeho pracovnou morálkou sú nadriadení spokojní, pracuje samostatne, zodpovedne. Zapája sa tiež do prác na zlepšenie prostredia ústavu, stará sa o čistotu a poriadok na ubytovni. Plní stanovené ciele programu zaobchádzania. A tak okresný súd skonštatoval, že odsúdený svojim správaním, plnením si svojich povinností preukázal polepšenie.

Tretia zákonná (druhá materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, podľa názoru okresného súdu je tiež splnená. Súd pri vyhodnotení druhej materiálnej podmienky posudzoval všetky okolnosti, ktoré súvisia s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám a pravidlám, povahu a charakter spáchanej trestnej činnosti. Z hodnotenia odsúdeného vyplýva, že jeho resocializačná prognóza sa javí ako priaznivá, odsúdený plní stanovené ciele programu zaobchádzania. V jeho prospech podľa názoru okresného súdu svedčí aj to, že k spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj, plne akceptuje svoju zodpovednosť. V prípade podmienenečného prepustenia má odsúdený vytvorené vhodné podmienky (má zabezpečené bývanie, o čom svedčí aj správa mediačnej a probačnej úradníčky z predbežného šetrenia) a rodinné zázemie, nakoľko má harmonické a funkčné vzťahy s rodinou, s ktorou udržiava sociálny kontakt formou korešpondencie, telefonicky, formou videonávštev i návštev. Rodina ho očakáva, želajú si, aby bol podmienenečne prepustený, sú ochotní mu finančne pomôcť. Pozitívom je tiež, že odsúdený je vyučený, pred nástupom do výkonu trestu bol zamestnaný, z hodnotenia odsúdeného vyplýva, že počas pracovného zaradenia počas výkonu trestu sú nadriadení s jeho pracovnou morálkou spokojní, pracuje samostatne, zodpovedne, pracovné návyky má osvojené, čiže nemal by mať problém sa zamestnať. Odsúdený v konaní nedoložil potvrdenie o zabezpečenom

zamestnaní po podmienenom prepustení, zo správy mediačnej a probačnej úradníčky z predbežného šetrenia z vyjadrení príbuzných však vyplýva, že odsúdený má mať prisľúbenú prácu v dopravnej firme F., kde by mal pracovať ako vodič. Ďalej súd poukázal na skutočnosť, že odsúdený je prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody. Aj napriek tomu, že odsúdený si odpykáva trest za pomerne závažnú trestnú činnosť a ako vyplýva z ustanovenia § 66 ods. 2 Trestného zákona, súd musí prihliadnúť aj na povahu spáchaného trestného činu, to však nemôže byť hodnotené izolovane a rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o podmienené prepustenie založené len na tejto skutočnosti. Okresný súd uviedol, že v prípade odsúdeného je prítomných viacero skutočností, ktoré odôvodňujú predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a tieto nemožno opomenúť alebo prehliadnúť len s poukazom na závažnosť trestnej činnosti. Ani predchádzajúca trestná minulosť odsúdeného nie je natoľko rozsiahla - odsúdený má v registri trestov 3 záznamy, aby súd vylúčil možnosť jeho podmieneného prepustenia a konštatoval, že odsúdený nepovedie na slobode riadny život. Odsúdený má k svojej trestnej činnosti kritický postoj, vo výkone trestu odňatia slobody je prvýkrát, je preto potom podľa názoru okresného súdu možné dôvodne predpokladať, že aj len časť z vykonaného trestu splnila u neho svoj účel z hľadiska kritérií definovaných v § 34 Trestného zákona a že v prípade podmieneného prepustenia bude viesť riadny život.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia prokurátor podal sťažnosť a v písomne odôvodnenej sťažnosti uviedol, že s rozhodnutím súdu sa nestotožňuje. Po teoretických úvahách vyslovil názor, že účel trestu práve z pohľadu generálnej prevencie nemohol byť dosiahnutý doposiaľ vykonanou dobou z trestu odňatia slobody, ktorý bol odsúdenému A. B. uložený. Rovnako podľa jeho názoru druhá materiálna podmienka nie je kompletne u odsúdeného naplnená. Mimoriadna závažnosť trestnej činnosti, pre ktorú bol odsúdený nebola súdom v zmysle ust. § 66 ods. 2 Trestného zákona vôbec zohľadnená. Jedná sa o obzvlášť závažný zločin, pričom odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Riaditeľ ÚVTOS Leopoldov pritom podal predmetný návrh na podmienené prepustenie odsúdeného dňa 14.03.2023, pričom len tento deň došlo k naplneniu formálnej podmienky. Podľa názoru prokurátora je tiež zarážajúce jeho hodnotenie zo dňa 14.03.2023, podľa ktorého odsúdený stanovené ciele programu zaobchádzania plní a preukazuje splnenie podmienok na navrhovaný postup. Avšak krátko pred vydaním sťažnosťou napadnutého rozhodnutia, konkrétne dňa 22.11.2022 bol Okresnému súdu Trnava doručený návrh odsúdeného na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon s minimálnym stupňom stráženia. Súdu bolo v tomto konaní doručené hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Leopoldov zo dňa 28.11.2022, v ktorom je konštatované, že odsúdený len čiastočne plní program zaobchádzania a len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu. Prvostupňový, Okresný súd Trnava, síce uznesením zo dňa 20.12.2022, sp. zn. 2Nt/148/2022 návrhu odsúdeného vyhovel, avšak na základe sťažnosti, podanej prokurátorom bolo uznesenie zrušené. Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 26.01.2023, sp. zn. 6Tos/9/2023 bolo uznesenie Okresného súdu Trnava v celom rozsahu zrušené a žiadosť odsúdeného bola zamietnutá, a to s poukazom na nesplnenie materiálnej podmienky na tento postup. S ohľadom na diametrálne odlišné hodnotenie riaditeľa ÚVTOS Leopoldov zo dňa 28.11.2022 mal prokurátor za to, že zmena jeho stanoviska obsiahnutá v hodnotení odsúdeného zo dňa 14.03.2023 nespĺňa atribúty objektívnosti a nemôže byť podkladom na rozhodnutie súdu.

A tak prokurátor vyslovil názor, že keďže odsúdený dňa 26.01.2023 nespĺňal podmienky ani len na preradenie do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nemožno vysloviť pri treste odňatia slobody uloženom celkovo vo výške 6 rokov a 8 mesiacov, že po uplynutí necelých štyroch mesiacov od tohto záveru, naplní všetky podmienky na sťažnosťou napadnutý postup. A preto navrhol napadnuté uznesenie okresného súdu postupom podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušiť a vo veci rozhodnúť.

Odsúdený sa k sťažnosti prokurátora vyjadril prostredníctvom obhajcu a uviedol, že je pravdou, že žiadosť odsúdeného o zmenu spôsobu výkonu trestu bola napokon zamietnutá a je tiež pravdou, že v hodnotení zo dňa 28.11.2022 je uvedené, že odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na zmenu spôsobu výkonu trestu. Uvedené vysvetlil tak, že toto hodnotenie vypracoval iný pedagóg, s ktorým bol v kontakte len veľmi krátko a druhé hodnotenie zo dňa 14.03.2023 už bolo vypracované pedagógom, ktorý ho pozná najdlhší čas a preto tento záver bol objektívnejší a presnejší. V závere uviedol, že boli u neho splnené všetky podmienky na podmienené prepustenie a podmienky a povinnosti uvedené v napadnutom uznesení vedú odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Navrhol sťažnosť prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku (zrejme mal na mysli ustanovenie § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku – poznámka sťaž. súdu) ako nedôvodnú zamietnuť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

- a) rozhodne vo veci sám, alebo
- b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ - odsúdený podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce tomuto výroku a tak zistil, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť a teda sťažnosť prokurátora je plne dôvodná.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu krajský súd zistil, že okresný súd nariadil termín verejného zasadnutia na deň 12.05.2023, na ktorom vykonal dokazovanie výsluchom odsúdeného, čítaním hodnotenia riaditeľa, návrhu riaditeľa, skráteného výpisu klienta, odpisom RT a rozsudkom Okresného súdu Senica zo 14.09.2020, sp. zn. 1T/42/2020, pričom okrem toho zástupca ÚVTOS ešte dodal, že odsúdený má vykázané dva tresty a to 29.09.2020 a 10.02.2022.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal nedostatočné dokazovanie, keď pri oboznámení skráteného výpisu klienta mu muselo byť zrejmé, že súd sa už zaoberal zmenou spôsobu výkonu trestu, pričom zmene nevyhovel a okresný súd bol povinný v tomto smere prihliadnúť aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. Okresný súd sa však touto dôležitou skutočnosťou vôbec nezaoberal. Z uznesenia Krajského súdu v Trnave z 26.01.2023, sp. zn. 6Tos/9/2023 pritom vyplýva (ako správne poukázal prokurátor), že odsúdený program zaobchádzania neplní, pretože správanie a vystupovanie odsúdeného je treba posudzovať komplexne za celú dobu doposiaľ vykonaného trestu odňatia slobody. Tu treba tiež dať do pozornosti, že okresný súd sa s vyjadrením zástupcu ÚVTOS o udelení disciplinárneho trestu a to aj dňa 10.02.2022 vôbec nezaoberal a túto skutočnosť nijako nevyhodnotil.

Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy sťažnostný súd dospel k záveru, že je nevyhnutné, aby okresný súd doplnil dokazovanie na verejnom zasadnutí vo vyššie naznačenom smere a až potom o návrhu riaditeľa ústavu na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s nariadenou technickou kontrolou technickými prostriedkami rozhodol.

Úlohou okresného súdu preto bude opätovne vykonať verejné zasadnutie, vysporiadať sa so všetkými skutočnosťami, ktoré majú vplyv na rozhodovanie a napokon rozhodnutie aj riadne odôvodniť.

Na margo obhajobných tvrdení odsúdeného treba na záver dodať, že hodnotenia riaditeľa na jeho osobu sa nemôžu líšiť len z dôvodu, že jeden pedagóg ho pozná dlhšie a druhý kratšie, keď navyše z hodnotenia (návrhu) vyplýva, že odsúdený bol naposledy disciplinárne odmenený dňa 08.09.2022 a tak medzi hodnoteniami zo dňa 14.03.2023 a zo dňa 28.11.2022 nedošlo k zásadnej zmene.

Vzhľadom na vyššie uvedené sťažnostný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.